

Erhvervsstyrelsen

København, 30/9 2022

TDC Net's bemærkninger til Erhvervsstyrelsens udkast til prisafgørelse for Bornfiber og Nef, modtaget 2. september 2022

Eftersom begge udkast er delvist enslydende, har TDC Net har valgt at kommenterer de to udkast under ét.

TDC Net har konkrete kommentarer til Erhvervsstyrelsens prisafgørelse ved brug af metoden "Krav om rimelige priser", men vil indledningsvis kommentere på udvælgelsen af metoden, som er foretaget i den forudgående markedsafgørelse.

1) De facto anvendelse af LRAIC-beregninger

Erhvervsstyrelsen skriver i markedsafgørelsen, side 28:

"Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at LRAIC-prisfastsættelsesmetoden er den metode, som blandt de mulige priskontrolmetoder bedst fremmer effektivitet og etablering af en holdbar konkurrence mellem teleselskaber. Det er dog samtidig Erhvervsstyrelsens vurdering, at det på baggrund af de konkrete forhold på delmarked Nordfyn samt nef Fibers størrelse ikke er proportionalt at pålægge nef Fiber maksimalpriser beregnet på baggrund af LRAIC-prisfastsættelsesmetoden."

TDC Net er enig i, at en LRAIC-prisregulering ikke er proportionalt for nef og Bornfiber givet deres størrelse sammenholdt med den administrative byrde, der ligger for begge parter i at udarbejde en LRAIC-model til brug for prissætningen. TDC Net er imidlertid ikke enig i, at LRAIC-prissætningsmetoden er den metode, der bedst fremmer effektivitet og konkurrence. Udbydernes indgåelse af tilsagn er netop et udtryk for, at LRAIC-modellering og efterfølgende prissætning ikke er fleksibel nok til at håndtere den hastige fiberudbygning på de fragmenterede delmarkeder.

Beklageligvis ser Erhvervsstyrelsens præference for LRAIC-metoden ud til at blive 'arvet' ind i prismetoden for "Krav om rimelige priser". Således analyseres alene priser for tre selskaber, hvor der for alle er udarbejdet en LRAIC-model. Erhvervsstyrelsen angiver godt nok, at udvælgelsen sker som følge af indgåelse af tilsagn, som de tre selskaber har foretaget. Imidlertid kan tilsagnspriserne ikke benyttes til beregning af en gennemsnitlig maksimalpris, da TDC Net's tilsagn ikke indeholder en sådan, og Erhvervsstyrelsen har ikke i metodebeskrivelsen korrigeret for dette. Det er derfor åbenlyst, at Erhvervsstyrelsen *de facto* har benyttet LRAIC-modellerne (hvor en gennemsnitsomkostning for TDC Net kan findes) som udgangspunkt for deres analyse.

Til trods for, at de konkrete beregninger sandsynligvis tager udgangspunkt i bagvedliggende LRAIC-omkostninger anvender Erhvervsstyrelsen formelt de tre tilsagn. Alene at anvende tilsagnspriser finder TDC Net ikke fremtidssikret. Der bør

ligeledes anvendes andre priser i relevante markeder til brug i prisfastsættelsen. En ensidig anvendelse af tilsagn gør metoden sårbar, da udbyderne på markedet kan undlade at forny tilsagn efter tilsagnsperiodens udløb.

Generelt finder TDC Net ikke, at tilsagn skal anvendes som reference for de pris-sætningsmekanismerne, der er til rådighed i markedsafgørelserne (de fire prismetoder). Tilsagn er netop designet til at løse konkrete konkurrenceproblemer på et konkret marked, som ikke nødvendigvis er de samme for den aktuelle udbyder, der skal underlægges en markedsafgørelse. De fire prismetoder bør derfor holdes for sig inden for markedsafgørelsesregimet. Omvendt bør tilsagnspriser og styrelsens vurdering af disse ikke benchmarkes mod priser, der er fastsat ud fra de fire metoder. Dvs. at Erhvervsstyrelsen i tilsagn bør undlade at referere til f.eks. LRAIC-omkostninger ved evaluering af den tilbudte tilsagnspris. Her bør det være de konkrete konkurrenceproblemer på markedet, der bør være i centrum – f.eks. om eksisterende priser kan sikre konkurrence og investeringsincitament.

2) Indhold i prismetoden "Krav om rimelige priser"

TDC Net finder ikke, at der er belæg for anvendelsen af maksimalpriser fra benchmark og efterfølgende korrektion af disse.

I bekendtgørelsen er indholdet af "Krav om rimelige priser" beskrevet:

"§ 8. Ved krav om rimelige priser, jf. § 2, nr. 4, forstås, at en udbyder, som er pålagt en forpligtelse om priskontrol, jf. § 41, stk. 2, nr. 5, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, skal leve op til krav om,
1) at udbyderen i en overgangsperiode skal opretholde eksisterende priser, eller
2) at udbyderens priser skal svare til en eller flere tilsvarende priser på sammenlignelige markeder i Danmark eller udlandet"

(vores understregning)

Bekendtgørelsen levner ikke mulighed for at benytte regulerede maksimalpriser (som er indholdet af de anvendte tilsagn), eller at korrigere de *tilsvarende priser*. Denne priskontrolmetode afviger således fra de andre tre metoder ved ikke at pålægge maksimalpriser fra maksimalpriser i markedet eller fra økonomiske modeller. Derimod skal der anvendes eksisterende eller tilsvarende priser fra sammenlignelige markeder, som så eventuelt kan fungere som maksimalpriser, jf. Bekendtgørelsens §10 stk. 3.

Erhvervsstyrelsen skal derfor efter bekendtgørelsens § 8, nr. 2, finde sammenlignelige markeder og fastsætte priser ud fra den *faktiske* prissætning på dette/disse markeder. Anvendelse af tilsagnspriser er derfor ikke mulig, da disse som maksimalpriser ikke nødvendigvis er udtryk for de faktiske priser, og ligeledes er en korrektion/tilpasning af disse heller ikke mulig. Erhvervsstyrelsen skal i stedet benytte en eller flere af de faktiske priser på de sammenlignelige markeder uden at disse korrigeres. Analysen skal derfor fokusere på at udvælge sammenlignelige markeder og ikke på at lave korrektioner til priser på de markeder, det umiddelbart er lettest tilgængeligt at finde priser for, som det er tilfælde i udkastet.

På baggrund af ovenstående opfordres Erhvervsstyrelsen til at genoverveje den anvendte metode.

3) Problemer ved den anvendte metode

Ved fastsættelse af priser ud fra bekendtgørelsens hensigt opnås en transparent afgørelse, da anvendte priser findes direkte i markedet.

I modsætning hertil finder TDC Net, at den konkrete metode, der er anvendt i udkastet mangler begrundelse for korrektioner og mangler transparens i de foretagne

korrektioner. Styrelsen foretager således en række korrektioner af de anvendte tilsagnspriser som følge af eksogene faktors indvirkning i SMP-områderne. Til trods for at dette kvantitativt påvirker prisen, er korrektionerne kun kvalitativt beskrevet i let prosa i udkastene.

Såfremt det i bekendtgørelsen havde været muligt at korrigere med disse faktorer, er den beskrevne metode problematisk på flere områder:

- Erhvervsstyrelsen overvejer og anvender korrektioner for befolkningstæthed, jordbundsforhold og tilskud, men en række andre faktorer ville være relevant at overveje. F.eks.
 - Overbygning af anden højhastighedsinfrastruktur (der reducerer aktiveringen af kunder og dermed øger omkostningerne pr. aktiveret kunde)
 - Størrelse af udbyder, hvor skala- og samdriftsøkonomi påvirker omkostningen
 - Samgravning med anden infrastruktur, f.eks. elektricitet, der reducerer omkostningerne
 - Udbygning vha. PtP eller PON – teknologier, der har forskellige omkostninger.

Erhvervsstyrelsen ved, at disse forhold har indflydelse på en udbyders omkostninger (via historiske erfaringer fra LRAIC-processerne), og der mangler begrundelse for ikke at inddrage disse forhold, mens andre inddrages.

- For de faktorer, der anvendes i den konkrete prisafgørelse savnes der en beskrivelse af den konkrete korrektion/beregning. Hvis f.eks. befolkningstætheden er 10% under landsgennemsnittet, hvor mange procent korrigeres prisen da?
- De tre tilsagn anvendes som 'et spænd' for udfaldsrummet af den beregnede pris. Denne begrænsning er uforståelig, da man kan forestille sig et SMP-område, der har karakteristika, der (efter korrektioner) fordrer en maksimalpris *højere* end den højeste af de udvalgte tilsagnspriser og dermed højere end spændet (og vice versa i bunden af spændet). Anvendelse af et spænd kan derfor utilsigtet begrænse fastsættelse af prisen i afgørelsen.

Eftersom Erhvervsstyrelsen aktuelle prisafgørelser vil danne præcedens for den fremtidige fortolkning af "Krav om rimelige priser" er det formålstjenstligt at forholde sig til ovenstående ankepunkter såfremt Erhvervsstyrelsen vælger at fastholde denne metode.

4) Yderligere prissætning

nef bliver i prisafgørelsen pålagt en pris for rå fiber. Der kan imidlertid opstå situationer hvor adgang til rå fiber ikke er muligt trods netadgangsforpligtelse. Desuden kan en fremtidig udbygning potentielt ske ved PON-teknologi, hvorfor en adgang til rå fiber ikke er mulig eller kommerciel attraktiv. I disse situationer vil nef skulle tilvejebringe et BSA/Vula produkt. TDC Net finder det derfor hensigtsmæssigt at der ligeledes fastsættes en pris for BSA/Vula i SMP-området.